

Sociální pracovník a jeho práce

Stav mysli sociálního pracovníka

- Tupé prázdno – nevím jak pokračovat
- Osvícené jasno
- Svoboda možností
- Když nevíte jak dál, mlčte, shrňte,

Stanovení cíle

- Významný pro klienta
- Raději více malých, než jeden velký a složitý
- Popisují konkrétní chování
- Popisují to co klient chce, než to co nechce
- Pojednávají o začátku něčeho nového
- Realistický – „cíl nebudu již nikdy pít“ může spíše přinést zklamání
- Dosažen na základě klientova úsilí, které je sociálním pracovníkem oprávněně oceněno.

Základní systemické postoje, hodnoty a dovednosti

- Být nakažlivě zvědavý
- Postarat se o svůj i klientův pocit bezpečí
- Ocenění, potvrzení a zplnomocnění klienta
- Podněcovat proces změny

Změna probíhá

- Na úrovni emocí
- Na úrovni jednání
- Na chování druhých – jak pozná vaše okolí, že se děje změna

Zásady

- Nespravuj co není rozbité
- Posiluj to co funguje
- Když něco nefunguje, dělej něco jiného

Preferovaná budoucnost – práce ve skupině

kazuistika

- Kde by jste se viděli za 5,10 let
- Co k tomu potřebujete
- Co umíte
- Jak to co umíte můžete využít k tomu co potřebujete
- Kdo vám může pomoci
- Jak poznáte, že se změna děje:
 - Emočně
 - Situačně
 - Jak to pozná vaše okolí

Úkoly sociálního pracovníka - pomáhat

- lidem v reflexi sebe sama
- v odhalování významů, které pro ně prožívaná situace může mít
- chápat i to, jak jejich interpretace světa a zkušeností na ně zpětně působí

- Předpoklad, že názory, postoje a interpretace každého jednotlivce jsou platné a cenné.
- Spjaty s konstruktivistickým pohledem
- Soc. pracovník pomáhá odhalovat svým klientům různé významy jejich zkušeností
- S klientem se jedná partnersky, jako s expertem na vlastní život.
- Očekává se vyšší míra zaujetí se případem

- optika subjektivity,
 - důraz na kreativitu,
 - svobodná bytost.
-
- Co se za jakých situací děje, nikoliv proč.

Proces práce s klientem

- Klient (pacient) nerozeznává své problémy. Netouží po změně ani růstu. Komunikuje jenom o vnějších věcech.
- Klient stále mluví o neosobních tématech. I když mluví o svých pocitech, prezentuje je bez vztahu k sobě nebo o nich mluví jako o dávné minulosti.
- Klient se začíná uvolňovat, mluví o svých dřívějších pocitech, o minulých zkušenostech.
- Klient už mluví o svých pocitech v přítomnosti. Prožívání je spontánnější, začíná si uvědomovat chyby ve způsobu zpracování dosavadních zkušeností. Toto stadium bývá delší.
- Klient mluví o svých pocitech otevřeně, připouští si je, nevyhýbá se jim. Poznává rozdíl mezi sebepojetím a svým prožíváním.
- Prožívání probíhá plně v přítomnosti. Často se klient i zalekne svých pocitů. Poznává nové části sebe, což vede k trvalé změně. Vše je upřímné, doprovázené fyziologickými jevy. Tato fáze je tedy rozhodující pro změnu.
- V této fázi by měl být jedinec plně fungující osobou. Klient přijímá sebe, důvěřuje svému prožívání, řídí se jím. Dokáže akceptovat své pocity. Jedinec by měl být schopen se dál rozvíjet, poznávat sám sebe.

Základ

- Nedirektivní přístup – direkce – postoj rodiče, učitele, experta na klientův život
- Umožnit dospělý postoj pro klienta